

FARNÍ ZPRAVODAJ

leden 2019

ročník 22

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC LEDEN:

Ježíš řekl: „První je: ‚Slyš, Izraeli, Pán, náš Bůh, Pán jediný jest‘ a ,budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly.“ (Markovo evangelium 12:29-30)

Milé sestry a bratři.

Začínáme nový občanský rok se jménem Ježíše Krista. Nový rok se nazývá v liturgickém kalendáři „Jména Ježíš“. V tomto jménu začínáme nový rok, do něhož jsme vstoupili a který se před námi otevírá jako neznámá krajina. Co to pro nás znamená? Znamená to, že hned úplně první den roku má patřit Ježíšovi. Znamená to, že se v tomto prvním dni můžeme skrze něho obracet k Bohu – Pánu světa, dějin a našich životů. Znamená to ale také, že i my jsme nositeli tohoto Ježíšova jména jako jeho lid, jako církev, jako jednotliví křesťané. Ačkoliv máme různá jména, toto jméno je pro nás společné. Co nám tento rok přinese v osobním životě, ve společnosti, v církvi, v naší zemi?

Vloni jsme dovršili sto let od vyhlášení naší republiky. Letos tomu bude třicet let od konce vlády jedné strany... a tak se už nemohou politikové „vymlouvat“ na komunisty... ale vymlouvají se na předcházející vlády, politiky, ekonomy... a statečně před volbami bojují o naši přízeň... Na co se vymlouváme my? Ukazujeme na ty nahoře, ale neukážeme si mnohdy v osobním pokání sami na sebe. Každému z nás se v životě spousta věcí podařila, ale i nepodařila. Když to v pokoře před Bohem doznáme, dá nám další šance o kterých se nám ani nezdálo! Jsme na začátku nové cesty, přijměme to pro nový rok.

Jde nám osobně o přízeň u Boha nebo u lidí?

V novoročním čase si můžeme v klidu uvědomit a přijmout, co od nás čeká, Hospodin.

Mnoho let se nám dařilo, velice dobře. Z přístupu mnoha lidí k Bohu, přírodě, jednoho k druhému... začíná hrozit, že ztrácíme něco velmi důležitého, co pochází z mnohem tvrdších časů. Že přijdeme o tak potřebnou odolnost a odhodlání, zrovna o to, co mnohdy musíme obdivovat a vážit si na našich předcích. Mnohé naznačuje, že přijdou horší časy a my můžeme vyprošovat: „Ať léto milosti Hospodinovi trvá“.

Chceme si bránit náš způsob života. Ten stojí pro všechny, i naše „sekulární bratry a sestry“, na křesťanském základě, na solidaritě s bližními, ochotné lásce i něco obětovat...

Žijeme v potměšilé době. Je to mnohdy takový „výprodej“ jakoby stejně hodnotných spiritualit. A vedle Ježíše je v „nabídce“ New Age, buddhismus, meditace... a teď čím dál více Islám.

Naším Bohem je a zůstává Hospodin, všechny věci svého života si chceme probírat a domlouvat v modlitbě s Ježíšem.

Právě v dnešní, ve všem možném alternativní době, potřebujeme ukotvení a zakořenění! Právě jako křesťany zakotvené ve víře nás potřebuje poznat nezakotvený svět kolem nás. Vzkříšený Ježíš říká: „Budete mi svědky v Jeruzalémě a celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Opravdu záleží a bude ještě mnohem více záležet na nás, křesťanech, abychom byli slyšet. Aby i lidé, kteří žijí, bydlí, pracují... kolem nás slyšeli a měli před očima, že všichni potřebujeme udržet pravidla a řád. Rovnost mužů a žen, osobní svoboda, tolerance, solidarita, péče o život na naší planetě a další a další... To všechno vyrůstá z našich křesťanských kořenů, z nichž všichni vycházíme!

Od pádu protikřesťanské totality uplyne třicet let. A mnohdy se bojíme, co tomu řeknou druzí, že jsme Kristovi.

Z řečiček od lidí máme bázeň, ale z řeči Boží si mnohdy nic neděláme!

Dnes v Česku potkáváme svědky Jehovovy, mormony, muslimy... a ti všichni se ke své víře hrdě hlásí. A „členové“ mnohdy tak nekompromisního a své zájmy si s naprostou rozhodností prosazujícího největšího českého náboženství, ateisté, jsou také na své náboženství pyšní. Ale za víru v Ježíše, za své křesťanství, se u nás mnohdy tak stydíme.

Po celý rok se přiznáváme k Ježíši a On se vždycky přízná k nám. Zakusíme Jeho moc i milost. Společenství naší farnosti je jedním z Božích příbytků v zemi. Náš duchovní domov. A to důležitějším domovem je nám v době, kdy tolik našich současníků není nikde doma. Je dobré si to znovu připomenout. Chci povzbudit naši odolnost, odhodlání a vděčnost. To všechno budeme v tomto roce zcela jistě potřebovat.

Ať jsme všichni pozeňnaní v lásce Kristově.

Váš bratr farář Martin

NOVOROČNÍ MODLITBA

Dej mi zdravý rozum, Pane,
ať vidím dobro kolem nás,
ať se hříchem nevydším,
a napravit jej umím včas.

Dej mi mladou duši, Pane,
ať nenařká, nereptá,
dej, ať neberu moc vážně
své pošetilé, malé „já“.

Dopřej mi chuť k jídlu, Pane,
a také něco, co bych jed.
dej mi zdravé tělo, Pane,
a nauč mne s ním zacházet.

Dej mi, prosím, humor, Pane,
a milost, abych chápal vtip,
ať mám radost ze života
a umím druhé potěšit. Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1.–3. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

1. 1. Slavnost Jména Ježíš, Nový rok	6. 1. Zjevení Páně, Tři králové
8. 1. Vznik Církve československé husitské	13. 1. Slavnost Křtu Páně

NOVÝ ROK, SLAVNOST JMÉNA JEŽÍŠ 1. 1. 2019

Slavnost Nového roku Jména Ježíš je osmý den po Vánocích. Podle svědectví evangelisty Lukáše po narození dostává dítě jméno Ježíš. Dosud byla ve vánočním příběhu řeč jen o dítěti (Lukáš 2, 17; Matouš 2, 11) či děťátku (Lukáš 2, 12. 16). Až teprve osmý den dostává toto dítě, které přišlo na svět v noci v Betlémě, jméno. Své jméno dostává chlapec při obřadu židovské obřízky. Ale toto jméno sděloval Marii již Boží posel (Lukáš 1, 31). Jméno Ježíš je nad každé jméno, neboť mu ho dal sám Bůh (Filipským 2, 9). Je to jméno tak zvláštní a jedinečné, neboť v žádném jiném jménu, které je vzýváno, vyslovováno a lidé se jím zaštiťují, není možné dojít spásy (Skutky apoštolů 4, 12). Samotné jméno Ježíš – Jehošua, které je hebrejského původu, znamená Bůh je spása, záchrana. A (Kristus), to je titul Mesiáš, pomazaný Král.

V tomto jménu můžeme tedy začínat nový rok. Říká se „jak na Nový rok, tak po celý rok“. Jinými slovy, vždy je důležitý začátek, první krok. A my můžeme, tento první krok, novým rokem učinit s Ježíšovým jménem. Je zárukou, že o nás Bůh ví a slyší naše novoroční modlitby a prosby, které mu v tichosti srdce nebo nahlas společně předkládáme. A tím se dostáváme k tomu druhému: ve jménu Ježíše se můžeme obracet k Bohu. K tomuto jménu se lidé obracejí v různých životních situacích, s naléhavými prosbami o zdraví, posilu, pomoc, i s vděčností za mnohá životní obdarování. Před námi je nový rok a my nevíme, co nás v něm čeká, ať dobrého či náročného. Ježíš nás při tomto pohledu ujišťuje: „Budete-li o něco prosit ve jménu mém, můj Otec vám to učiní“ (Jan 16, 23).

ZJEVENÍ PÁNĚ 6. 1. 2019, LIDOVĚ TŘI KRÁLŮVĚ

Svátek Zjevení Páně, lidově zvaný „Tři Králů“, je svým obsahem téměř totožný s vánočním svátkem Narození Páně. Svátek „Tři králů“ klade ale důraz na něco trochu jiného. V obou jde o to, že se Bůh zjevuje jako člověk, dokonce jako narozené dítě.

K nově narozenému dítěti Ježíši nejprve přiběhnou prostí pastýři. Jdou za někým, kdo je jako oni, kdo patří do Izraele. K témuž dítěti o něco málo později dorazí i králové – mudrci. Ti z pohybu a postavení hvězd neomylně vyčtou, že se narodí velký král, a to v Izraeli. Jsou to cizinci a jinověrci. Je úsměvné, jak tito mužové vědy, moderně řečeno *intelektuálové*, kteří se dobrali poznání o narození krále králů složitými výpočty a věděli o něm dříve, než k narození došlo, *přijdou pozdě*. Ve svátku „Tři Králů“ se tedy Kristus zjevuje i nevěřícím, či jinověrcům a v postavách svatých králů je zosobněno přijetí Krista za krále všech.

Svátek Tři Králů odjakživa doprovázely různé lidové zvyky. Ve střední Evropě je zažité žehnání domů, při němž se na dveře svícenou křídou píší písmena C+M+B, u nás v Čechách obvykle K+M+B. Nejsou to ale patrně počáteční písmena jmen „Třech králů“: Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského „Christus mansionem benedicat“: „Kristus žehnej tomuto domu“.

SVÁTEK KŘTU PÁNĚ 13.1.2019

Prožíváme událost, při níž byl Ježíš pokřtěný Janem Křtitelem v řece Jordánu. Svátkem Křtu Páně končí Vánoční období a začíná liturgické mezidobí, čas po zjevení Páně. Svátek je především připomínkou Ježíšova veřejného zjevení světu...Křest Páně neslavíme kvůli „události křtu“, ale kvůli zjevení Kristovy osoby... Právem východní liturgie řadí tento svátek ke zjevení

mudrcům a k zázraku v Káně (Jan 2,1-11), kde je řečeno, že „Ježíš zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něho uvěřili“. Nakolik je zavádějící mluvit při tomto svátku o našem křtu, je dobré „se držet“ liturgické doby: křest Páně neslavíme kvůli „události křtu“ (ta je koneckonců ve-
dejší, protože pomazání Duchem na křtu Janově nezávisejí), ale kvůli zjevení Kristovy osoby, zjevení započaté o Vánocích. Je dobré se tohoto pohledu přidršet a katecheze o křtu řadit tam, kam v liturgii náležejí, tedy do okruhu postní a velikonoční doby. Když Kristus poslal učedníky do celého světa, aby křtili (Mt 28, 19), slíbil jim, že bude s nimi a že jim pošle Ducha svatého.

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

POTŘEBUJETE SI POPOVÍDAT, NĚCO PROBRAT NEBO DOMLUVIT, S BRATREM FARÁŘEM?

Pokud potřebujete cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami nebo po nich.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- KAŽDÉ PONDĚLÍ od 16:00 do 18:30 hodin

- KAŽDÝ PÁTEK od 16:00 do 17:15 hodin

nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

BIBLICKÉ HODINY

Přátelská a příjemná setkání nad hlubším poznáváním Bible, výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Často lidé říkají: „Bibli čtu nebo jsem čet a nerozumím tomu...“ „Proč nepřiđeš na biblickou hodinu? Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život.

Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin.

Překonejte ostych a přijďte. Opravdu záživně a fundovaně!

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát a rozumět biblickým příběhům a základům naší křesťanské kultury. Proč nedát svému dítěti tuto vnitřní výbavu do života?

Jedna skupinka má své setkání každé úterý v 16:00 hodin a druhá v pátek v 18:30 hodin v Blansku na vesnicích se domlouvěte s bratrem farářem.

RÁDI ZPÍVÁTE NEBO HRAJETE NA NĚJAKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ? NEMÁTE SI KDE A S KÝM ZAHRÁT?

Tak to jste zde na dobré adrese... Rádi mezi sebou přivítáme všechny, kteří si rádi zahrají a zapívají. Není potřeba se ostýchat, přijďte, všichni hrajeme a zpíváme pro radost, nejsme profesionálové..._

Setkáváme se každý pátek v 18:30 hodin a v neděli v 8:30 hodin v Blansku.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci prosinci se sejde rada starších na svém jednání: v pondělí 21. 1. v 18:30 hodin v Blansku.

Přijďte! Zveme k účasti.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Začínáme přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují v roce 2019.

Setkáváme se v sobotu v 18:00 hodin.

SETKÁVÁNÍ - PŘÍPRAVY DOSPĚLÝCH NA KŘEST V BLANSKU

Začínáme přípravy pro dospělé na křest, který přijmou v roce 2019

o Velikonocích. Ozvěte se další zájemci o křest dospělých.

Setkáváme se v pátek v 18:30 hodin.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

PODĚKOVÁNÍ

Velké poděkování za vánoční službu a všechno s ní spojené za úklid a přípravu kostelů, sborů, kaplí a obřadních síní, betlémů, za darování, instalaci a zdobení vánočních stromů, za varhanní doprovod bohoslužeb (nejen) o Vánocích, za zpěv našich milých zpěvaček, za adventní koncerty, za občerstvení po rorátech, za hojnou účast na bohoslužbách i za štědré příspěvky do sbírek, za všechny dary na účel letošního farního kalendáře. Zvláštní poděkování těm, kteří po celý rok pravidelně a často skrytě, svou činností přispívají k důstojnému slavení bohoslužeb a spolehlivě dělají spoustu věcí, které se jeví jako maličkosti, dokud je dělá někdo jiný. Kéž je nám to všem k radosti a Bohu k slávě!

S vděčností rada starších a farář Martin Kopecký

DĚKUJEME VÁM

Jako kostelní účetní, správně finanční zpravodajky, se staráme o zdárný chod našich farností po finanční stránce. Napadlo nás, malinko Vám popsat, co vlastně děláme.

Bratra faráře vidíte na kazatelně a za stolem Páně, běžně s ním mluvíte, varhaníky slyšíte hrát, kostelníci se věnují péči o naše kostely a kaple atd. S námi se setkáváte, když přicházíte dát našemu společenství nějaký dar, církevní příspěvek, nebo nás můžete vidět u pokladničky v kostele...

Snažíme se, co nejlépe, po dohodě s předsedkyněmi RS, farářem a členy rad starších spravovat naše farnosti po ekonomické stránce. Někdy do noci vyúčtováváme, počítáme, přemýšlíme, jak udělat všechno tak, aby i přes všechny opravy a údržbu naše hospodaření „dopadlo v plusu“. Jezdíme na diecézi.

Dovolte především poděkovat Vám, ZA VAŠI OBĚTAVOST A ŠTĚDROST. Bez vás bychom všechno nezvládli. Nakonec jsme mnohdy dali dohromady nezvladatelné. Jsme moc rády, že se nám podařilo, zaklepat na vaše srdce. A obětavost se projevila, projevuje a věříme, že se projevovat bude. Děkujeme za všechny dary na letošní farní kalendář.

Děkujeme, že každý dáváte podle své lásky, možností a obětavosti.

Velmi si toho vážíme. Zachovejte nám, prosím, přízeň.

Vaše kostelní účetní Jitka Alexová (Blanensko) a Jana Měřinská (Výškovsko)

Týden společných modliteb

Blansko 13. – 20. 1. 2019 17.30 hod

ne 13.1. Sv. Čecha 11
v církvi Bratrská jednota baptistů

po 14.1. Čapkova 6
v Apoštolské církvi

út 15.1. fara kostela
v Římskokatolické církvi

st 16.1. kavárna ARCHA
v církvi Slovo života

čt. 17.1. Masarykova 13
v církvi Adventisté sedmého dne

pá 18.1. dřevěný kostel
v Československé církvi husitské

so 19.1. LAVINA 9.května
v církvi Křesťanské sbory

ne 20.1. Pod sanatorkou
v kapli Senior centra

Hostitelská církev (hostitel) moderuje celý večer, zajišťuje organizaci večera a sbírku. V průběhu modlitebních setkání bude vykonána dobrovolná sbírka ve prospěch Základní školy speciální Blansko Žižkova jako příspěvek na relaxační pobyt u moře zdravotně postižených žáků.

PROŽILI JSME

POŽEHNÁNÍ ADVENTNÍCH VĚNEČKŮ V NEDĚLI 2. 12. 2018

Při všech bohoslužbách jsme požehnali domácí i kostelní adventní věnečky, prožili svátost pokání

a veřejnou zpovědí. Kdo jste se účastnili společného pletení adventních věnečků, máte jenom ty nejlepší vzpomínky na báječný večer pletení, povídání, zpívání...

Otevřeli jsme tak nový liturgický rok, který budeme prožívat s evangelistou Lukášem.

Bohu díky.

ADVENTNÍ RORÁTY

Každou adventní sobotu bylo hned po jitru u našeho kostela v Blansku živo. Přicházeli nebo přijížděli mnozí. Nejvzdálenější cestu na roráty měl bratr Jirka z Velkých Němčic pod Brnem. Bratr farář se snažil dovést na rorátní, ranní bohoslužby, ty, co to mají kousek cesty, autem. Před každými roráty jsme už od šesti hodin od rána připravovali adventní snídani s dalšími sestrami. Bylo nás vždy dost, aby se všechno snědlo. Povzbuzením bylo u stolu vidět vždy kolem deseti dětí. Bylo to krásné naladění do pracovní soboty pro nás ženy, a předvánoční úkoly

nám šly hned lépe od ruky. Věřím, že nelitoval nikdo, kdo si přivstal.

Musím říci, že mně opravdu potěšilo a hodně povzbudilo, když se nás na rorátní bohoslužbě v sobotu 15.12. v 6:30 hodin v kostele sešlo 43 bratří a sester. Díky za to!

DRUHÁ ADVENTNÍ NEDĚLE 9. 12. 2018

V krásném prosluněném ránu druhé neděle adventní 9. 12. 2018 se konaly bohoslužby v našem blanenském Husově sboru, dřevěném kostele. Jako každou neděli. Výjimečné byly jedinou událostí... navštívil nás Mikuláš se svojí družinou. Podělil přítomné děti na bohoslužbách, ale i dospělé... Bohu díky za všechna milá setkání.

Vzpomenuli jsme při nich na věrnou sestru Helenku Čáповou, kterou si Pán k sobě povolal. Díky za ni, že s námi šla cestou životem i službou v naší farnosti.

Jak jsme četli v prvním biblickém čtení z proroka Izajáše: »Potěšte, potěšte můj lid«. Přesně tohle jsme prožili u nás.

ADVENTNÍ KONCERTY

V naší blanenské farnosti mají adventní koncerty dvacetiletou letou tradici. I letos tomu nebylo jinak než, že se u nás koncertovalo. Celkem 7 kvalitních a na vysoké úrovni provedených koncertů různých žánrů. Děkuji všem účinkujícím, posluchačům i nám z rady starších za vše stranou podporu.

Adventní koncert ve Vyškově

Sdělená radost je radost dvojnásobná. Říká to staré přísloví. V adventu L.P. 2018 se nám podařilo zajistit také koncert v našem vyškovském kostele, sboru Dr. Karla Farského.

V neděli 2.12. k nám zavítal rousínovský soubor Danielis. Děkujeme vystupujícím i posluchačům, že si nenechali užít skvělý adventní zážitek.

VZDĚLÁVÁNÍ VE VÍŘE

PROČ SE ŘÍKÁ... KRUTÝ JAKO HERODES?

„Bylo o něm známé, že nemá nikoho rád a už vůbec ne děti. Byl k nim zlý a nespravedlivý, byl vůči nim krutý jako Herodes.“ Herodes byl králem Židů v době, kdy se narodil Ježíš. Jmenoval ho císař, aby židovskou zemi spravoval v zájmu Římské říše. Měl pověst krutého a nebezpečného vládce, který šel za svými cíli bez ohledu na ostatní. Herodovi se připisuje výrok „je lépe být nenáviděn, než litován“, což hodně vypovídá o jeho povaze. Proslavil se také vybudováním slavné pevnosti Masada u Mrtvého moře nebo přístavu Caesarea. Proč se ale dostal do úsloví?

Herodes se bál o svůj trůn. Nebyl si jistý. Žil v představě, že ho o trůn chce připravit skoro každý v jeho okolí. Nevěřil nikomu. A tak, když se mezi Židy začaly šířit zprávy, že se narodí Boží král a celá země očekávala příchod Spasitele, lekl se, že mu někdo chce jeho království sebrat. Nepochopil, že příchod Ježíše, jako krále Židů, má duchovní význam. A že o skutečnou vládu nejde. Rozhodl se proto jednat. Krutě jednat. Nechal si zavolat židovské velekněze a zákoníky a vyptával se jich, kde že se má ten nový židovský král narodit. „Narodí se v Betlémě, tak se to píše v našich knihách,“ odpověděli popravdě velekněží.

A opravdu, v tu dobu se na obloze nad Betlémem rozzářila hvězda, kometa. Znamení, že přichází Spasitel. Král chtěl vědět, kde přesně se má Ježíš narodit. Jenže jeho špehové ho oklamali a přesné místo narození neprozradili. Herodes se strašlivě rozlítl. A ve své prchlivé a kruté povaze se rozhodl pro strašný čin. Věděl, že Ježíš se narodil v Betlémě, ale nevěděl úplně přesně kdy a kde. Nařídil proto svým vojákům, aby vyvraždili všechny betlémské chlapce ve věku do dvou let. Chtěl si tak zajistit, že nový král, Spasitel Ježíš mu neunikne a jeho vládu neohrozí.

Ježíš Herodův krutý čin přežil. Když došlo k vraždění nevinných betlémských dětí, byl už se svou matkou Marií a otcem Josefem na cestě do Egypta, kde se chtěli před Herodem ukrýt. A Herodův krutý skutek vešel do lidového úsloví. Když se někdo chová k dětem ošklivě, zle, řekne se o něm, že je krutý jako Herodes. Být „krutý jako Herodes“ vyjadřuje povahu člověka, který nemá rád děti, je na ně zlý a nerozumí jim. Nechce je mít ve své blízkosti.

TŘETÍ DÍL: Potřebuje Bůh kostel?

Zdravím. Trochu tápu nad tím, jak vlastně takový dotaz položit, zkusím to říci formou příběhu. Vyrostla jsem v křesťanské rodině. V dětství jsem naprosto nefalšovaně věřila, že Ježíš stojí při mně, se vším mi pomáhá, dokonce jsem věřila, že mohu s Pánem Bohem mluvit a že mi bude odpovídat. Svě talenty jsem brala jako jeho dar. A skutečně jsem jeho pomoc v jistém slova smyslu zakoušela. Pak ale přišla určitá krize. To, co mi před tím šlo hladce a s naprostou samozřejmostí, se přestalo najednou dařit, přicházela jsem o radost ze života. Začal mne sužovat určitý smutek, přestala jsem chodit do kostela a dopadlo to tak, že jsem jednoho dne dokonce uvažovala, že by vůbec nebylo na škodu, kdybych na tomto světě zkrátka nebyla.

Pak přišla třetí etapa, kdy jsem se cítila absolutně vysátá, ale najednou jsem si uvědomila, že vlastně mám pro co žít a postupně se to nějak začalo zlepšovat. Uvědomila jsem si, že Pán Bůh mi pomůže, když o to budu stát, i když se zrovna budu cítit špatně.

Nevím ale, co s „kostelem“. Bůh je láska, tak proč by potřeboval kostel na to, aby mně nebo i jiným pomohl. Vždyť Bůh je přítomen v našich srdcích a mluvit s ním tedy můžeme kdekoli a kdykoli.

Ptám se:

- 1) Myslíte, že když začnu chodit do kostela, objevím zas svou ztracenou životní jiskru?*
- 2) Co si myslíte o tom tvrzení, že Pán Bůh nepotřebuje kostel na to, aby k nám promluvil?*

Díky moc za odpověď.

Když to nejde samo, o to větší hodnotu život ve víře má

Milá...

Krásně jste popsala postupný vývoj svého vztahu k Bohu, vývoj vlastního vnímání Boha a jeho konání ve Vašem životě. Myslím, že je docela důležité, jak dokážete vnímat etapy svého života, je dobré, že to dokážete i pojmenovat.

Zdá se, že Vám Bůh dal milující rodinné zázemí, ve kterém jste se přirozeně naučila vnímat působení Boží, jeho přítomnost, blízkost. Myslím, že to byla VELMI důležitá etapa. Etapa, kdy jste mohla zažívat osobní zkušenost s Bohem, poznávat Boha jako milujícího, pomáhajícího, pečujícího. Mohla jste se učit radosti z Boha, zažila jste touhu po Bohu, učila jste se mluvit s Bohem, důvěřovat mu, radovat se z Jeho darů. Buďte za tuto etapu opravdu vděčná, věřte, že z ní můžete čerpat celý život.

Etapu, která následovala, ale vnímáte dost negativně. To, že se Vám přestalo dařit tak automaticky, jak jste byla zvyklá, možná vnímáte buď jako jakýsi odklon Boha od Vás nebo dokonce zpochybnění všeho, co jste zažívala v té první krásné životní etapě. Jakoby to, jestli Bůh vůbec existuje, nebo to, jestli Vás miluje, záleželo na tom, jestli se Vám v životě daří nebo ne. Tyto pocity jsou na jednu stranu pochopitelné.

Jak jste pak ale začala sama vnímat, když se Váš život přehouppl do další, třetí etapy, neodrážely pravou skutečnost. Bůh Vás neopustil, jen se, zdá se, rozhodl, že je na čase, abyste dospěla. Bůh totiž není „automat na plnění přání“. Dává nám sice zažívat to, že nás miluje i tím, že nám dává zakusit svou lásku formou, kterou v té chvíli chápeme a je nám nejbližší. Můžeme zakoušet plnění našich přání od Boha. Proč ne, je Bůh. Jsou to takové „doteky lásky“. Můžeme to zažívat v různých etapách svého života. Ale myslím si, že je pro Boha velmi důležité, abychom pochopili, že nejde jen o to.

Boží láska k nám nespočívá jen v tom, že nám bude jen dávat věci, které nám budou příjemné.

Boží láska k nám nespočívá jen v tom, že nám bude jen dávat věci, které nám budou příjemné. Možná sama cítíte, že láska k Bohu v situaci, kdy jenom dostáváme, není úplná. Je to sice skvělé a úžasné a věřím tomu, že nám to Bůh velmi rád dává, a měli bychom být opravdu vděční, když to můžeme zažívat. Ale pokud svůj vztah k Bohu (a Jeho vztah k nám) vnímáme pouze takto, je to svým způsobem jakási dětská forma našeho vztahu k Bohu. A jednoho dne nás Bůh pozve k tomu, abychom dospěli. A to se Vám zřejmě

stalo. Nevnímejte to tedy jako něco negativního, ale spíše naopak, jako důvěru, kterou k Vám Bůh má, jako pozvání k tomu, abyste Jej lépe poznávala a hlouběji, dospěleji milovala.

A zdá se, že jste to pozvání přijala. Jsem moc ráda, že jste neustrnula ve své etapě č. 2, v jakémisi (stále dětském) vzdoru, zklamání z toho, že Bůh neodpovídá Vaším představám. To se někdy stává a je to smutné.

Vytrvejte, hleďte, mluve s Bohem, prostě Jej a děkujte mu. On Vás skutečně vede.

Z toho, jak líčíte svůj vstup do 3. etapy, který není úplně jednoduchý, protože v něm stále postrádáte tu jásavou radost svého dětství, mám pocit, že se ve Vás tehdy začal rodit opravdu dospělý přístup k životu, k životu s Bohem. Už to není jen přijímání darů, ale vnímám tady Vaše rozhodnutí, jistou vytrvalost, věrnost, hledání a uvědomování si, kým pro Vás a Váš život Bůh je. Není to úplně jednoduché, už to nejde „samo“, ale o to větší hodnotu takový život ve víře má. Chtěla bych Vás tedy povzbudit. Vytrvejte, hleďte, mluve s Bohem, prostě Jej a děkujte mu. On Vás skutečně vede, teď už jako dospělého člověka, který má plnou zodpovědnost za svůj život, který je velikým Božím darem, který každému z nás byl svěřen.

Teď se ještě pokusím o odpověď na Vaše 2 otázky:

1) Myslíte, že když začnu chodit do kostela, objevím zas svou ztracenou životní jiskru?

Nevím, zda se Vám opět vrátí ona jiskra z dětství. Určitě to nefunguje tak, že byste musela začít „dělat nějaké úkony“, v tomto případě chodit do kostela a za odměnu dostanete svou jiskru zpět. To by bylo to výše zmíněné pojetí Boha jako „automatu“, což je veskrze špatné. Boha skutečně nemůžeme redukovat na „plniče našich přání“. Tak to nefunguje. Boha nesmíme vnímat jako prostředek k dosažení něčeho. Naopak, vše nám má sloužit k tomu, abychom se přibližovali k Bohu. Možná ale Vaše jiskra, kterou toužíte získat zpět, skutečně souvisí jen s dětstvím a ve stejné podobě už přijít nemůže z prostého důvodu, že už nejste a nikdy nebudete dítětem. Možná máte ale nalézt jiskru novou, plynoucí už ne z bezstarostnosti, ale z důvěry, někdy těžce vybojované, z pravého poznávání Boha, v jistotě, že ať se děje cokoli, On je s Vámi, miluje Vás a opravdu se o Něj můžete opřít. A to je velká radost, kterou člověk může opravdu zažívat. Radost už většinou ne ta dětsky jásavá, ale hluboká, pokojná. Řekla bych, že to je asi ten pokoj, který dává jen Bůh. Bezpečí, které dává křídla, pravá svoboda, která opravdu může zažehnout jiskru v oku. Není to ale „jednorázovka“, je to cesta na celý život.

„Chození do kostela“ Vám na této cestě s Bohem může jednak pomoci tím, že je posilou sdílet svou víru s ostatními lidmi (Ježíš, když založil svou církev, tak ji založil jako společenství), opravdu velkou posilou jsou také svátosti, přestože zdaleka ne vždy je prožíváme nějak citově, je to tak. Také se jedná o určité zakotvení, aby naše víra nespočívala jen na nestálých citech. V neposlední řadě tím, že dbáme na pravidelnou účast na slavení bohoslužby, prokazujeme Bohu úctu a věrnost a učíme se věrnosti, která je pro náš duchovní život, pro život jako takový, pro vývoj naší osobnosti, pro naši spokojenost, štěstí, velmi důležitá. Proto doporučuji a radím - znovu se odhodlejte a vytrvejte. :-).

2) Co si myslíte o tom tvrzení, že Pán Bůh nepotřebuje kostel na to, aby k nám promluvil?

Bůh jistě nepotřebuje kostel, aby k nám promluvil. Bůh k nám mluví různými formami, zcela nezávisle na místě i času, kostel je ovšem místo, které je mu zvláštním způsobem zasvěceno. Proč to tedy nevyužít? Je to otázka úcty k Bohu, využití toho, k čemu nás zve, také určitého řádu v životě. Rozhodně to ale není tak, že bychom se s Bohem měli setkávat jen v kostele. Vnímejte Jej všude, je s Vámi, miluje Vás, jak píšete. Mluve s Ním.

Velmi bych Vám také ale doporučoval - kromě setkávání se s Bohem v osobní modlitbě a společně s ostatními při bohoslužbě, najít si také (pokud už nemáte) křesťanské společenství lidí přibližně svého věku, společenství, které se bude společně modlit, sdílet se, bavit se, něčemu smysluplnému se věnovat, apod. Je to dobrá cesta, jak hledat a nacházet radost ze života s Bohem, prohlubovat svůj osobní vztah s Bohem.

Svěřuji Vás Bohu v modlitbě a věřím, že Vás povede a že Vám dá také nalézt onu „jiskru“. Radujte se, Bůh Vás miluje! :-)

Od nového roku nás bude provázet nový seriál na pokračování s názvem: „Na Hlubinu“. Jeho snahou je povzbuzení k hlubšímu vyučování ve víře a probírání náročnějších témat pro každodenní praxi v našem životě s Bohem i jeho nárocích na nás!

PRVNÍ DÍL „NEPŘÁTELÉ“

Biblické čtení:

Příslovi 25:21-22

Hladoví-li ten, kdo tě nenávidí, nasyť jej chlebem, žízni-li, napoj ho vodou, tím shrneš řeřavé uhlí na jeho hlavu a Hospodin ti odplatí.

Matoušovo evangelium 5:43-48

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřitele svého.‘ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Ježíšovo přikázání milovat i své nepřátele bylo pro jeho posluchače asi jedním z nejprovokativnějších a nejkontroverznějších. Dodnes je možná jedním z důvodů, proč je lidem zatěžko Krista přijmout. Milovat své nepřátele a činit jim dobře je nad lidské síly. Z Boží síly a skrze poznání naší vlastní porušenosti a toho, kolik nám samým bylo odpuštěno, když jsme ještě byli Božími nepřáteli, je ale taková láska možná, a naopak se stává znakem Božího lidu. Ježíš měl mnoho nepřátel. Jak mezi vlastním národem a náboženským establishmentem, tak ze strany římské okupační moci. Nakonec byl svými nepřáteli ukřižovaný. Ale přesto se ještě na kříži modlí, „odpusť jim, neboť nevědí, co činí“. Ještě i na kříži se modlí za své nepřátele a má na mysli jejich dobro. Jak hluboko musela být jeho láska k nepřátelům a modlitba za ně součástí jeho nitra, když i v okamžiku největší bolesti a opuštěnosti žehná! Jak velkou součástí jeho modliteb muselo být žehnání jeho kritikům a oponentům! Když srovnáme jeho slova s naší reakcí na ty, kdo se staví proti nám nebo naopak na ty, s nimiž sami nesouhlasíme, ukáže se, jak daleko jsme od dokonalosti našeho Otce v nebesích. Jak rychle zapomínáme na modlitbu za ně a na jejich dobro a upřednostňujeme vlastní nadřazenost a spravedlnost! Jak rychle se z nás stávají nemilosrdní a hluší nepřátelé druhých. A jako Jonáš si přejeme spíše, aby je Bůh ztrestal, než jim odpustil. Trám ve vlastním oku nevidíme.

V Lukáši 6,27 se píše, že nemáme své nepřátele jenom milovat, ale i dobře činit těm, kdo nás nenávidí. Je snadné říci, že nenávidíme hřích a milujeme hříšníka či nepřítel, ale co to prakticky znamená v našich činech a vztazích? Kde se naše láska odráží v našich slovech, štědrosti a pohostinnosti? Kde je naše láska vidět? Kde se nemodlíme za své „nepřátele“, tam se sami více stáváme nepřáteli druhých.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v lednu 2019, prosíme za:

- ✓ lidi s nimiž máme osobně konflikty. Kéž nás Bůh posiluje v lásce, žehnání i praktických skutečích lásky. Kéž jsme nositeli pokoje i v situacích křivdy.
- ✓ ty, kdo nejvíce kritizují církve a za její názorové oponenty. Kéž vidíme, kde je jejich kritika oprávněná a jak jim naopak s úctou a bázni před Bohem vysvětlit naše postoje, aby ukazovaly Boha tak, jak by on sám chtěl být viděn.
- ✓ ty kdo pronásledují církve ve světě, aby se jim Bůh dal nejrůznějšími způsoby poznat a ochránil víru svého lidu, který čelí utrpení.
- ✓ to, aby nám Bůh pomáhal změnit pošramocenou reputaci církve v České republice a mezi lidmi, kteří ji vnímají jako nepřítele.
- ✓ to, abychom byli schopni s Boží pomocí přemáhat zlo dobrem.
- ✓ to, abychom si byli ochotní odpouštět v manželstvích a rodinách, kde často nenávisť zanechává největší rány.

Amen

BOHOSLUŽBY V LEDNU 2019

BOHOSLUŽBY V LEDNU 2019				
Úterý Slavnost Jména Ježíš <i>Text evangelia: Lukáš 2, 16-21</i> <i>Zpíváme píseň: 228, 210</i>	1. 1.	9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	4. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota Vigilie Zjevení Páně <i>Text evangelia: Matouš 2,1-12</i> <i>Zpíváme píseň: 222, 210</i>	5. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle Slavnost Zjevení Páně <i>Text evangelia: Matouš 2,1-12</i> <i>Zpíváme píseň: 222, 210</i>	6. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. Karla Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Pátek	11. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	12. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text evangelia:</i> <i>Lukáš 3,16-17.21-22</i> <i>Zpíváme píseň: 183</i>	13. 1.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	18. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	19. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text evangelia: Jan 2,1-11</i> <i>Zpíváme píseň: 115,185</i>	20. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. Karla Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	25. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	26. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text evangelia: Lukáš 4,14-21</i> <i>Zpíváme píseň: 147, 49</i>	27. 1.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior centra
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně.
		14:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800

Nakonec pro usmání i naše zamyšlení:

Mám velikou starost

Farář se vypravil za starou pětadevadesátiletou babičkou do domova důchodů.

„Jak se máte? Jak se Vám vede?“ ptal se. „Pane faráři, já mám takou velikou starost, strašně mě to tíží.“ „A co Vás trápí?“ zeptal se farář. „Vypadá to, že jste zdravá a tady se o vás přece pěkně starají.“ „Zdraví mi slouží, pane faráři, starají se tady o mě taky pěkně.“ „Tak co Vás trápí?“ Babička se opřela do křesla a pomalu vylíčila faráři svoji největší starost: „Všichni moji nejbližší přátelé už zemřeli a jsou v nebi. Trápí mě, jestli si teď všichni nedělají starost, kam jsem se poděla já...“